

Tisztelt Lovász Elnök Úr! / Tisztelt Alelnök Úr! / Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

„A tudomány és a művészet sem lehet el egymás nélkül” – hangsúlyozta Kodály Zoltán 1948-ban tartott elnöki beszédében a Magyar Tudományos Akadémián.

Ötven évvel ezelőtt, 1967-ben hunyt el Kodály Zoltán zenetudós, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja, 1946 és 1949 között elnöke. Munkásságának egyik legfőbb eredményeként *népzenei hagyománykincsünk az egész nemzet életszükségletévé válhatott* – ahogyan ezt megfogalmazták 1941-ben levelező tagsági ajánlásában. Kodály nehéz történelmi időkben, a második világháborút követő években töltötte be az Akadémia elnöki tisztségét. Ebben az útkereső időszakban sikerült Kodálynak békét teremtenie: Szent-Györgyi Albertet elnökhelyettessé tette meg, és megszervezte az ostromban súlyosan megrongálódott székházépület restaurálását.

Szabolcsi Miklós irodalomtörténész 1992-ben írt sorai jól jellemzik akadémiai munkásságát: „Megpróbálta, hogy a folytonosság, a magyar kultúra egyetemessége nevében töltsen be tiszttét, az Akadémia régi hagyományaira támaszkodva, a tudomány és művészet fontosságát kiemelve. Ugyanakkor érzékenyen ügyelt az új követelményekre, arra például, hogy a természettudományok helyet kapjanak az Akadémia intézményében. A Magyar Tudományos Akadémia megújulásának folyamata vele indult el.”

Kedves Vendégeink!

Kodály Zoltán életművében hangsúlyos szerepet töltenek be többek között a kórusművek, valamint a zenepedagógiai munkássága. Ugyanakkor a zeneművek befogadását tekintve is igaz, hogy emlékezetessé azok a pillanatok válnak, amelyekhez személyes élmények kapcsolhatók. Egyik ilyen számomra, hogy a Szilágyi Erzsébet Gimnázium kamarakórusának tagjaként Kodály Zoltán előtt énekeltem a *Pimkösdlöt* Katanics Mária vezényletével 1962-ben, a zeneszerző 80. születésnapja alkalmából. A tudomány és a művészet szeretete ebben az időszakban vált egymást erősítve hangsúlyossá az életemben, és örömmel tölt el, hogy pályám során végigkísér az egységük.

Az Akadémia életében is nap mint nap találkozunk a tudomány és a művészet összefonódásával. Megemlítem itt mindenekelőtt az MTA által alapított Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémiát.

Emellett az idei Magyar Tudomány Ünnepe lezárásaképp ennek jegyében szerveztük meg ma esti programunkat. Kodály Zoltán népzenei hagyatékát méltóképp idézi fel a Junior Prima díjas Marczibányi téri Kodály Iskola Leánykara. Kérem, fogadják Őket nagy szeretettel. A koncerthez kellemes élményeket kívánok, és bízom benne, hogy sokukkal találkozunk jövőre is, a 2018. évi Magyar Tudomány Ünnepeén!